

Milieuaansprakelijkheidsverzekering vaarwel?

Citation for published version (APA):

Faure, M. G. (2002). Milieuaansprakelijkheidsverzekering vaarwel? *Milieu & Recht*, 129-129.

Document status and date:

Published: 01/01/2002

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

Milieu en Recht

Opgericht in 1973, mede onder auspiciën van de Stichting Natuur en Milieu. (citeertitel M en R)

Redactie:

Prof. dr. Chr. Backes,
Mr. A.H.J. van den Biesen,
Mr. J.H.G. van den Broek,
Prof. dr. M.G. Faure,
Prof. mr. P.C. Gilhuis,
Mr. A. de Lange,
Mr. drs. J. Rutteman.
Drs. H.E. Woldendorp

Redactiesecretaris:

Mr. drs. B. Arentz en E.T. Mertens

Overige medewerkers:

Mr. dr. G.H. Addink (GA),
Mr. C.J. Bastmeijer (CB),
Mr. W.J.B. Claassen-Dales (CD),
Mr. drs. R.H. Donkers,
Mr. dr. A.A. Freriks (AF),
Mr. H.A.M. van Geest (HvG),
Mr. M.E. Gelpke (MG),
Mr. R.A.J. van Gestel (RvG),
Mr. dr. L.E.M. Hendriks (LH),
Mr. dr. J.E. Hoitink (JH),
Prof. mr. J.H. Jans (JJ),
Prof. dr. M.T. Kamminga (MK),
Mr. A. de Lange (AL),
Mr. drs. D. van der Meijden (VdM),
Mr. dr. H.F.M.W. van Rijswick (MvR),
Mr. dr. R. Uylenburg (RU),
Mr. A. ten Veen (AV),
Prof. mr. J.M. Verschuuren (JV),
Mr. drs. E.M. Vogelesang-Stoute (VS),
Mr. dr. C.J. van der Wilt (LW).

Redactiesecretariaat:

Kluwer b.v., t.a.v. E.T. Mertens,
Postbus 4, 2400 MA Alphen aan den Rijn,
tel. 0172-469 829, fax. 0172-421 702,
e-mail: barentz@kluwer.nl
Artikelen en reacties kunnen ter publicatie worden aangeboden.
Gaarne tevoren contact opnemen met de redactiesecretaris.

Uitgever:

Mr. H.N. Warmerdam

Verschijsning:

11 afleveringen per jaar

OPINIE

Milieuaansprakelijkheidsverzekering vaarwel?

Het is bekend dat verzekeraars milieuaansprakelijkheid een lastig risico vinden. Vaak vrezen verzekeraars bij milieuaansprakelijkheid het zogenaamde 'long tail' karakter van dat risico, hetgeen inhoudt dat zij dekking zouden verlenen terzake van schade met een in een ver verleden liggende oorzaak. Dit zou de voorspelbaarheid en daarmee beheersbaarheid van het milieuaansprakelijkheidsrisico in gevaar brengen. Ook is het onder meer afhankelijk van jurisprudentiële ontwikkelingen of een bepaalde verzekeraar in een specifieke casus (met succes) aansprakelijk zal worden gesteld. Als bekend vrezen de verzekeraars vooral ook de onzekerheid die met deze rechtelijke factor samenhangt.

Juist daarom werd in 1998 de milieuschadeverzekering (MSV) door de Nederlandse verzekeraars op de markt gebracht. De MSV is een directe verzekering die een integrale dekking biedt voor alle milieuschade die ontstaat op of vanuit het verzekerde terrein en die bestaat uit verontreiniging van bodem of grondwater. Deze integrale dekking houdt in dat de oude polissen (waarbij milieuaansprakelijkheid werd verzekerd) worden vervangen.

Het voordeel is dat slachtoffers voortaan (onder bepaalde voorwaarden) rechtstreeks op de MSV kunnen claimen. Voor de verzekerde is bovendien aantrekkelijk dat nu ook de schade aan het eigen terrein is gedekt. Bij een aansprakelijkheidsregime is dat uiteraard niet het geval. Voor verzekeraars is het grote voordeel dat zij nu *ex ante* de kwaliteit van een bepaalde te dekken locatie kunnen onderzoeken en de risico's van de activiteiten die de verzekerde op de betreffende locatie kunnen na gaan, zodat in beginsel een geïndividualiseerde risicodifferentiatie kan worden toegepast.

Maar, eerder in dit tijdschrift werd er al op gewezen, de nieuwe MSV is zeker geen panacee (*M en R*, 1998, 114). Een (normale) consequentie van de wijziging van de dekkingssystematiek is dat deze natuurlijk een betere risicoselectie en -differentiatie toelaat. Dat brengt onvermijdelijk mee dat slechte risico's ook door verzekeraars kunnen worden geweerd. Een nadeel is ook dat de MSV (zoals elke verzekering) alleen dekking biedt voor datgene waarvoor men verzekerd is. Wanneer een bedrijf binnen de MSV een te lage dekking heeft genomen, zal ook de aansprakelijkheidsverzekering geen soelaas meer bieden. Het is dus mogelijk dat bepaalde aansprakelijkheidsrisico's in de toekomst niet langer verzekerd zijn waar zij dat in het verleden wel waren (aldus Wansink, J.H., *TMA*, 1991, 81-82).

Echter: dit kan men natuurlijk de MSV verwijten. Deze biedt alleen dekking voor hetgeen tussen verzekeraar en verzekerde is overeengekomen. Juist omdat de MSV geen verplichte verzekering is, is het zeer wel denkbaar dat bepaalde gevallen van bodem- of grondwaterverontreiniging niet onder de MSV vallen. In dat licht rijst de vraag of op bepaalde veroorzakers van milieuschade toch geen plicht zou moeten rusten om een garantie te stellen dat fondsen beschikbaar zullen zijn wanneer milieuschade wordt veroorzaakt. In dat kader moet uiteraard niet alleen aan verplichte (milieu)aansprakelijkheidsverzekering worden gedacht, maar ook aan een plicht die in de vergunning wordt opgenomen om een financiële zekerheid te bieden die in staat is de financiële consequenties te dekken van milieuschade die zou kunnen optreden. De MSV kan daarbij weer een rol spelen.

Problematisch is echter wel dat de Nederlandse verzekeraars klaarblijkelijk collectief besloten hebben de MSV in te voeren. Daarnaast besloten ze de aansprakelijkheidsverzekering voor schade ten gevolge van bodemverontreiniging in de toekomst niet langer beschikbaar te stellen. Gevolg daarvan lijkt te zijn dat een te weinig gedifferentieerd verzekeringsaanbod op de milieumarkt tot stand komt. Verzekeraars lijken dus te winnen door het aansprakelijkheidsrisico te beperken, de vraag is of ook het milieu per saldo wint. In ieder geval toont deze praktijk wederom aan dat een effectief concurrentiebeleid van groot belang is om de gewenste variëteit aan efficiënte verzekeringspolissen op de markt te krijgen. Ontbreekt dit beleid, dan valt te vrezen dat het reële gevolg eerder een beperking dan een uitbreiding van de verzekeringsdekking voor milieurisico's is.

Michael Faure

Nederlands

uitgeversverbond

**Groep uitgevers voor
vak en wetenschap**